

Nieuws uit de afdeelingen.

AFDEELING ASSEN EN OMSTREKEN. — Een der oorzaken, die de leden onzer afdeeling geleid hebben tot hun besluit om zich op 12 Augustus rechtstreeks te wenden tot het bestuur der R. V. B., was, dat onder hen algemeen twijfel heerschte aangaande de juistheid der houding van het hoofdbestuur en van het bestuur der H. O.

Het bestuur der H. O. had medegedeeld, „dat het de leden en de onderafdeelingen niet had kunnen raadplegen, omdat er zoo'n groote haast bij de zaak was, maar vooral omdat zij een strikt vertrouwelijk karakter droeg en het bestuur niet de vrijheid gekregen had haar aan alle leden der H. O. bekend te maken”.

De afdeeling wist niet, bij wie de schuld lag van die haast en die geheimzinnigheid. Bij het bestuur der R. V. B.? Zoo ja, aanvaardde het hoofdbestuur dezen gang van zaken? Indien het bezwaren er tegen ingebracht had, waarom had het daarvan geen mededeeling gedaan aan de afdeelingen?

Het hoofdbestuur liet niets van zich hooren. Door dat zwijgen werd ons vertrouwen in zijn leiding geschokt. De leden onzer afdeeling zagen zich genoodzaakt de behartiging hunner belangen in eigen hand te nemen.

Reeds op 13 Augustus 1922 hebben wij aan het hoofdbestuur medegedeeld, dat de vergadering der afdeeling het een ernstig feit achtte, dat onze organisatie de „overrompeling” niet heeft weten te voorkomen.

Het hoofdbestuur antwoordde hierop d.d. 21 Augustus 1922: „al is het zeker gewenscht er naar te streven, dat alle leden in de gelegenheid gesteld worden hun opmerkingen in dergelijke gevallen kenbaar te maken en al is het te betreuren, dat bij deze herziening der voorwaarden dat niet kon geschieden, zoo kan toch in deze zaak van „overrompeling” niet gesproken worden”.

Het hoofdbestuur deelt niet mede, *waarom* het onderzoek niet tot de afdeelingen en de leden *kon* worden uitgebreid. Het laat ons in het duister.

Intusschen is eenig licht ontstoken in de conferentie, die ons bestuur op 7 September 1922 gehad heeft met de heeren VAN EDEN en STORK. De heer VAN EDEN deelde daarin een en ander mede omtrent de totstandkoming van het nieuwe tarief, waaruit o. a. bleek:

dat de minister groote haast achter de zaak gezet heeft, dat hij zelfs aangedrongen heeft om het tarief van 1917 weer in te voeren;

dat de R. V. B. dientengevolge gedwongen was de Ned. Maatschappij tot bev. der Geneeskunst tot haast en spoed aan te zetten, maar, uitdrukkelijk dienaangaande nagevraagd, heeft de heer VAN EDEN gezegd, dat er door de R. V. B. aan het hoofdbestuur volstrekt geen geheimhouding was opgelegd.

Blijft de vraag: Waárom was de door het hoofdbestuur aan het bestuur der H. O. opgelegde geheimzinnigheid noodig?

Assen, 24 September 1922.

C. GROENEWEGÉN.

AFDEELING FRIESLAND. — Na het zomerrecès vergaderde de afdeeling weer op 14 September, met een kleiner aantal leden, dan wij gewoon zijn, maar de barometer stond op storm, wat voor de buitenleden altijd enig bezwaar oplevert. Bovendien was de agenda wat mager en stond er niets op dan het verslag van den afgevaardigde ter algemeene vergadering. Dit verslag werd uitgebracht door TEN VELDTHUYS, en met genoegen aangehoord.

Daarna kwamen eenige wetenschappelijke mededeelingen. STRAAT vertoonde twee nieren weggenomen wegens ruptuur; het eerste geval betrof een jongen van 15 jaar, die plat voorover in zee was gevallen van een hoogte van 4 meter, die daarna bloed waterde; toen de toestand slechter werd, werd de buik geopend en

bleek de linker nier in drie stukken te zijn gescheurd; de jongen génas. Het tweede geval, waar ook de linker nier dwars doorgescheurd was, betrof een man, die een trap van een paard in de lendenstreek gekregen had; deze operatie was nog te kort geleden, om over het verloop te kunnen oordeelen.

OVERBOSCH vertoonde een versteend myoom, dat al jaren gezeten had zonder last te veroorzaken; in den laatsten tijd werd het gezwel pijnlijk. Bij operatie bleek het noodig de baarmoeder mee weg te nemen. Behalve eenige kleine myomen, die alle versteend waren, was er een gezwel ter grootte van een groot kinderhoofd, dat bijna geheel uit kalk bestond; op één plaats was door schuren van den darm een gladde plek ontstaan, die op kraakbeen geleek.

MULDER deelde een geval mee van een ongevalpatiënt. De man had vroeger last van buikpijnen gehad, waarvoor hij door een specialist was onderzocht, die niets kon vinden. De man kreeg een ongeluk met een motorfiets, waarbij hij de knie bezeerde, wat geen ernstige kwetsuur bleek te zijn. Een week later kreeg hij hevige pijn in den buik rechts. De buik leverde bij onderzoek weinig op, er was een lichte temperatuurverhooging, maar reden voor ingrijpen was er niet. Den volgenden dag, toen de pijn wat afgenomen was, kreeg hij pijn in de zijde en kwamen er bloedige fluïmen, met lichte koorts; er was dus een longinfarct. Daarna werd de urine bloederig met vrij veel eiwit, waarop de toestand beter werd, totdat hij plotseling benáúwd werd en stierf, waarschijnlijk door een embolus. Bij lijkopening werd in de inwendige buikorganen niets gevonden, ook niet in de nieren. Er bleek een thrombus in de vena poplitea te zitten, bij de getroffen knie, terwijl de dood veroorzaakt bleek te zijn door een zeer grooten embolus in de arteria pulmonalis. Aangenomen werd, dat de dood het gevolg was van het loslaten van een door een ongeval ontstane thrombose. Waardoor de hevige pijn ontstaan was en welke oorzaak de vroegere buikklachten hadden, werd niet opgelost.

STRAAT vertoonde nóg een vrouw met een aneurysma vorticosum achter het oor; veel last had de patiënte niet er van gehad behalve oorsuizen, terwijl zij langzamerhand doof geworden was, ook met het andere oor, waarvan de oorzaak nog niet bekend was. Waarschijnlijk zal het gezwel moeten worden weggenomen.

Bij de rondvraag vroeg DE JONG vergunning om een brief van de onderafdeeling Zaanland van de H. O. te mogen voorlezen, dien hij ontvangen had met verzoek hem aan de huisartsen mede te deelen. Daar er echter geen mogelijkheid bestond de huisartsen bijeen te krijgen, vroeg hij den brief, die een doorlopend protest is tegen de nieuwe voorwaarden, hier te mogen voorlezen. Ik vond hierin aanleiding om te vragen, of de tegenwoordige werkwijze met al de organisaties in de Maatschappij niet buitengewoon onpraktisch is, omdat nu in een oneindig aantal instanties dezelfde zaak wordt behandeld, die ten slotte toch weer in de afdeeling terecht komt. Aangezien ik niet meer bedoelde dan het even te zeggen, werd er verder niet over gesproken.

In de volgende maand wacht ons een klinische middag.

Leeuwarden, September 1922.

L. DE JAGER